Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

5. června 2014*

„Nesplnění povinnosti státem — Vnitřní trh s energií — Přeprava plynu — Nařízení (ES) č. 715/2009 — Článek 14 odst. 1 a čl. 16 odst. 1 a 2 písm. b) — Povinnost zaručit maximální kapacitu — Virtuální průtok plynu v opačném směru — Přípustnost“

Ve věci C-198/12,

jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 258 SFEU, podaná dne 26. dubna 2012,

Evropská komise, zastoupená K. Herrmann, S. Petrovou a O. Beynet, jakož i T. Scharfem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Bulharské republice, zastoupené D. Drambozovou a E. Petranovou, jakož i Y. Atanasovem, jako zmocněnci,

žalované,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda senátu, E. Juhász, A. Rosas, D. Šváby a C. Vajda (zpravodaj), soudci,

generální advokát: N. Jääskinen,

vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 4. září 2013,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 14. listopadu 2013,

vydává tento

* Jednací jazyk: bulharština.

Rozsudek

1 Prostřednictvím žaloby Evropská komise požaduje, aby Soudní dvůr konstatoval, že Bulharská republika tím, že neposkytovala všem účastníkům trhu služby virtuálního zpětného průtoku plynu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 14 odst. 1 ve spojení s čl. 16 odst. 1 a odst. 2 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám a o zrušení nařízení (ES) č. 1775/2005 (Úř. věst. L 211, s. 36).

Právní rámec

2 Komise zahájila proti Bulharské republice řízení z důvodu nesplnění povinnosti, přičemž se původně opírala o čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 1 a 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1775/2005 ze dne 28. září 2005 o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám (Úř. věst. L 289, s. 1), které bylo v průběhu postupu před zahájením soudního řízení ke dni 3. března 2011 zrušeno nařízením č. 715/2009. Uvedená ustanovení byla nahrazena čl. 14 odst. 1 a čl. 16 odst. 1 a 2 nařízení č. 715/2009.

3 Článek 1 uvedeného nařízení, nadepsaný „Předmět a oblast působnosti“ nahradil článek 1 nařízení č. 1775/2005. Článek 1 první pododstavec nařízení č. 715/2009 stanoví:

„Toto nařízení:

a) stanoví nediskriminační pravidla pro podmínky přístupu k plynárenským přepravním soustavám s přihlédnutím ke zvláštnostem národních a regionálních trhů, aby bylo zajištěno řádné fungování vnitřního trhu se zemním plynem.“

4 Článek 2 uvedeného nařízení je nadepsaný „Definice“. Ustanovení čl. 2 odst. 1 uvedeného nařízení, které nahradilo čl. 2 odst. 1 nařízení č. 1775/2005, zní takto:

„Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) ‚přepravou‘ přeprava zemního plynu sítí, tvořenou zejména vysokotlakými plynovody, nikoli těžební plynovodní sítí, ani částmi vysokotlakých plynovodů používaných především v rámci místní distribuce zemního plynu, pro jeho dopravu k zákazníkům, ale nikoli pro dodávku;

[...]

3) ‚kapacitou‘ maximální průtok vyjádřený v běžných metrech krychlových za jednotku času nebo v jednotkách energie za jednotku času, na který má uživatel sítě na základě přepravní smlouvy právo;

[...]

5) ‚řízením překročení kapacity‘ řízení portfolia kapacity provozovatele přepravní soustavy za účelem optimálního a maximálního využití technické kapacity a včasného zjišťování budoucího překročení kapacity a bodů nasycení;

[...]

7) ‚nominací‘oznámení, kterým uživatel sítě provozovateli přepravní soustavy předem ohlašuje skutečný průtok, který chce do soustavy dodat nebo z ní odebrat;

[...]

9) ‚integritou soustavy' takový stav přepravní soustavy včetně nezbytných přepravních zařízení, ve kterém tlak a jakost zemního plynu zůstává v rozmezí minimálních a maximálních limitů stanovených provozovatelem přepravní soustavy, takže přeprava zemního plynu je po technické stránce zaručena;

[...]

18) ‚technickou kapacitou' maximální pevná kapacita, kterou může provozovatel přepravní soustavy nabídnout uživatelům sítě s přihlédnutím k integritě soustavy a provozním požadavkům na přepravní soustavu;

[...]

20) ‚dostupnou kapacitou' část technické kapacity, která není přidělena a je v danou chvíli v soustavě ještě k dispozici;

21) ‚smluvním překročením kapacity' situace, kdy výše poptávky po pevné kapacitě překračuje technickou kapacitu;

[...]

23) ‚fyzickým překročením kapacity' situace, kdy v určitém okamžiku výše poptávky po skutečných dodáních překračuje technickou kapacitu[.]"

5 Článek 14 nařízení č. 715/2009 je nadepsaný „Služby pro přístup třetích osob, pokud jde o provozovatele přepravní soustavy". Článek 14 odst. 1 uvedeného nařízení, který nahradil čl. 4 odst. 1 nařízení č. 1775/2005, stanoví:

„Provozovatelé přepravních soustav:

a) zajistí nediskriminační nabídku služeb všem uživatelům sítě;

b) poskytují pevné i přerušitelné služby pro přístup třetích osob. Cena za přerušitelnou kapacitu odráží pravděpodobnost přerušení;

c) nabízejí uživatelům sítě dlouhodobé i krátkodobé služby.

Pokud jde o první pododstavec písm. a), nabízí-li provozovatel přepravní soustavy stejnou službu různým zákazníkům, činí tak za rovnocenných smluvních podmínek buď za použití harmonizovaných přepravních smluv, nebo podle společného kodexu sítě schváleného příslušným orgánem postupem podle článku 41 směrnice 2009/73/ES [(Úř. věst. L 211, s. 94)]."

6 Článek 16 nařízení č. 715/2009 je nadepsaný „Zásady mechanismů přidělování kapacity a postupů pro řízení překročení kapacity, pokud jde o provozovatele přepravních soustav". Článek 16 odst. 1 a 2 uvedeného nařízení, který nahradil čl. 5 odst. 1 a 2 nařízení č. 1775/2005 stanoví:

„1. Účastníkům trhu je dána k dispozici maximální kapacita ve všech významných bodech uvedených v čl. 18 odst. 3, s přihlédnutím k integritě soustavy a účinnosti provozu sítě.

2. Provozovatelé přepravních soustav zavedou a zveřejní nediskriminační a transparentní mechanismy přidělování kapacity, které:

a) poskytují vhodné ekonomické signály pro účinné a maximální využití technické kapacity, usnadňují investice do nové infrastruktury a napomáhají přeshraničnímu obchodu se zemním plynem;

b) jsou slučitelné s tržními mechanismy včetně krátkodobých trhů a obchodovacích středisek a zároveň jsou pružné a schopné se přizpůsobit podmínkám vyvíjejícího se trhu; a

c) jsou slučitelné se systémy členských států pro přístup k síti.“

Postup před zahájením soudního řízení

7 Komise dne 26. června 2009 zaslala Bulharské republice výzvu dopisem, ve které tvrdila, že daný členský stát zejména nesplnil povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 1 a 2 nařízení č. 1775/2005, které byly nahrazeny čl. 14 odst. 1 a čl. 16 odst. 1 a 2 písm. b) nařízení č. 715/2009.

8 Komise měla za to, že odpověď Bulharské republiky obsažená v dopise ze dne 26. srpna 2009 nebyla uspokojivá, a zaslala jí dne 28. června 2010 odůvodněné stanovisko. Bulharská republika na odůvodněné stanovisko odpověděla dne 27. srpna 2010 a prostřednictvím několika dopisů ze dne 24. srpna 2011, 28. prosince 2011 a 19. ledna 2012 poskytla Komisi doplňující informace.

9 Vzhledem k tomu, že Komise nepovažovala odpovědi na odůvodněné stanovisko za uspokojivé, podala projednávanou žalobu.

K žalobě

K přípustnosti žaloby

Argumentace účastnic řízení

10 Úvodem Bulharská republika tvrdí, že žaloba podaná Komisí je nepřípustná z důvodu nesouladu mezi důvody uvedenými v odůvodněném stanovisku a důvody uvedenými v žalobě.

11 Bulharská republika tvrdí, že výzva dopisem a odůvodněné stanovisko opakovaně zmiňují povinnost nabízet služby „přepravy v opačném směru v rámci režimu přerušovaných dodávek“, což se týká pouze fyzické přepravy plynu v opačném směru. Přitom v odůvodněném stanovisku Komise uvedla, že čl. 5 odst. 1 nařízení č. 1775/2005 ukládá povinnost zajistit fyzickou kapacitu pro přepravu plynu v obou směrech, nebo – pokud taková možnost technicky neexistuje, fyzickou kapacitu v hlavním směru a virtuální kapacitu ve směru opačném.

12 Bulharská republika rovněž poznamenává, že Komise v žalobě odkazuje na širší povinnost poskytnout kapacitu v opačném směru, ať je to kapacita fyzická nebo virtuální. Přitom Komise v petitu žaloby výslovně uvedla poskytování služeb virtuální přepravy v opačném směru.

13 Bulharská republika má za to, že z důvodu těchto nesoudržností nemohla určit, jaké nesplnění povinností je jí vytýkáno, ani užitečně uplatnit prostředky obrany proti výtkám Komise, takže projednávaná žaloba musí být odmítnuta jako nepřípustná.

14 Komise tvrdí, že odůvodněné stanovisko se týkalo služeb fyzické i virtuální přepravy plynu v opačném směru, neboť se má za to, že nabídka těchto dvou druhů přepravních služeb vyplývá z povinnosti příslušející provozovateli přepravních soustav v rámci sítě plynovodů poskytnout účastníkům trhu maximální kapacitu své sítě, což výslovně vyplývá z odůvodněného stanoviska. Komise v podstatě několikrát uvedla, jak v odůvodněném stanovisku, tak ve výzvě dopisem, že virtuální přeprava plynu v opačném směru je v souladu s požadavky ustanovení čl. 14 odst. 1 ve spojení s čl. 16 odst. 1 a 2 písm. b) nařízení č. 715/2009 v případě, že provozovatel přepravní soustavy nemůže provést fyzickou přepravu v opačném směru.

Závěry Soudního dvora

15 Podle ustálené judikatury výzva dopisem zaslaná Komisí dotčenému členskému státu a poté odůvodněné stanovisko vydané Komisí vymezují předmět sporu, který již nemůže být následně rozšířen. Proto musí být odůvodněné stanovisko a žaloba založeny na stejných výtkách (viz zejména rozsudky Komise v. Německo, C-191/95, EU:C:1998:441, bod 55, a Komise v. Španělsko, C-67/12, EU:C:2014:5, bod 52).

16 Tento požadavek však nemůže vést až k vyžadování dokonalé shody ve všech případech mezi zněním výtek ve výzvě dopisem, výrokem odůvodněného stanoviska a návrhovými žádáními žaloby, pokud předmět sporu vymezený v odůvodněném stanovisku nebyl rozšířen nebo změněn, ale naopak pouze omezen (viz zejména rozsudky Komise v. Německo, EU:C:1998:441, bod 56, a Komise v. Španělsko, EU:C:2014:5, bod 53).

17 Přitom je třeba konstatovat, že v projednávané věci Komise nerozšířila předmět žaloby vymezený ve výzvě dopisem a v odůvodněném stanovisku, ale omezila jej na povinnost poskytovat služby virtuální přepravy v opačném směru. Jak uvedl generální advokát v bodě 28 stanoviska, Komise na existenci povinnosti poskytovat virtuální kapacitu poukázala ve výzvě dopisem, v odůvodněném stanovisku a v žalobě.

18 Vzhledem k výše uvedenému je třeba zamítnout námitku nepřípustnosti vznesenou Bulharskou republikou.

K věci samé

Argumentace účastnic řízení

19 Komise má za to, že Bulharská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z ustanovení čl. 14 odst. 1 ve spojení s čl. 16 odst. 1 a odst. 2 písm. b) nařízení č. 715/2009, protože společnost Bulgartransgaz EAD, provozovatel vnitrostátní přepravní soustavy, neposkytuje virtuální kapacitu v opačném směru v každém vstupním a výstupním bodě uvedené sítě, tedy v Negru Voda, v bodě spojení s rumunskou sítí, a v Sidirokastro, v bodě spojení s řeckou sítí.

20 Z žaloby Komise vyplývá, že virtuální kapacita přepravy plynu je výsledkem kompenzování – ze strany provozovatele přepravní soustavy – poptávek na přepravu plynu v protichůdných směrech. Tento mechanismus umožňuje zároveň s fyzickou kapacitou poskytovat „virtuální“ kapacitu přepravy plynu, v tom smyslu, že dotčené objemy plynu plynovodem fyzicky neprojdou.

21 Zaprvé Komise tvrdí, že Bulharská republika tím, že neposkytuje služby virtuální přepravy v opačném směru v příslušných přeshraničních bodech své plynovodní sítě, nesplnila povinnost poskytovat účastníkům trhu maximální kapacitu své sítě podle čl. 16 odst. 1 nařízení č. 715/2009, ve spojení

s povinností zajistit nediskriminační nabídku služeb všem uživatelům sítě stanovenou v čl. 14 odst. 1 písm. a) uvedeného stanoviska a s povinností poskytovat třetím osobám pevné i přerušitelné služby stanovenou v čl. 14 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení.

22 Komise poznamenává, že určité plynovodní soustavy poskytují fyzickou kapacitu pro přepravu plynu v obou směrech, takže uživatelé sítě mají přístup ke službám fyzické přepravy v opačném směru. Tyto soustavy mají obousměrnou fyzickou kapacitu. Naopak jiné plynovodní soustavy, jako je soustava Bulharské republiky, umožňují fyzickou přepravu plynu pouze v jednom směru, a nabízejí tedy jednosměrnou fyzickou kapacitu. V posledně uvedeném případě přitom povinnost poskytnout maximální kapacitu sítě v souladu s čl. 16 odst. 1 uvedeného nařízení znamená povinnost nabízet služby virtuální přepravy v opačném směru.

23 Podle Komise totiž nabídka virtuální kapacity v opačném směru umožňuje zvýšit kapacitu sítě. Poskytnutí virtuální kapacity pro přepravu v opačném směru tak zhojí nejen nedostatek fyzické kapacity plynovodu pro přepravu v opačném směru, ale rovněž zvýší kapacitu přepravy v hlavním směru, neboť poptávky na přepravu v hlavním směru jsou kompenzovány poptávkami na přepravu v opačném směru.

24 Podle Komise je výklad čl. 16 odst. 1 nařízení č. 715/2009 v tom smyslu, že ukládá povinnost poskytovat účastníkům trhu virtuální kapacitu v opačném směru, potvrzen čl. 14 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení. V tomto ohledu Komise tvrdí, že taková virtuální kapacita musí být nabízena jako přerušitelné služby a že čl. 14 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení ukládá provozovatelům přepravní soustavy povinnost poskytovat pevné i přerušitelné služby.

25 Zadruhé Komise tvrdí, že povinnost zavést virtuální kapacitu v opačném směru vyplývá z požadavku na „účinnost provozu“ sítě, který je rovněž stanoven v čl. 16 odst. 1 nařízení č. 715/2009. Tato kapacita totiž umožňuje zvýšit nabídku služeb přepravy plynu bez navýšení nákladů, zatímco získání fyzické kapacity přepravy v opačném směru by znamenalo významné investice do infrastruktury a spalování plynného paliva k uskutečnění takové přepravy.

26 Zatřetí Komise tvrdí, že povinnost poskytovat virtuální kapacitu v opačném směru vyplývá rovněž z povinnosti přidělovat kapacity sítě prostřednictvím tržních mechanismů v souladu s čl. 16 odst. 2 písm. b) uvedeného nařízení. V tomto ohledu rozhodnutí omezit se pouze na fyzickou kapacitu plynovodů drasticky snižuje nabídku přepravy plynu v Evropské unii, významně narušuje likviditu obchodů s plynem mezi obchodovacími středisky a hrozí vytvořením velkých cenových rozdílů v rámci Unie.

27 Začtvrté má Komise za to, že jakýkoli výklad nařízení v tom smyslu, že neukládá povinnost poskytovat virtuální kapacitu přepravy v opačném směru je v rozporu s cíli nařízení č. 715/2009, jak vyplývají z čl. 1 prvního pododstavce uvedeného nařízení. Poskytnutí virtuální kapacity v opačném směru totiž přestavuje nezbytnou podmínku jak pro rozvoj trhu s kapalným zemním plynem, tak pro integraci vnitřního trhu se zemním plynem.

28 Bulharská republika zpochybňuje výklad Komise, podle kterého z ustanovení uvedeného nařízení vyplývá povinnost poskytovat virtuální kapacitu v opačném směru v každém vstupním a výstupním bodě její sítě.

29 Zaprvé Bulharská republika uvádí, že doslovný výklad čl. 14 odst. 1 a čl. 16 odst. 1 a 2 uvedeného nařízení neumožňuje konstatovat, že existuje povinnost poskytovat v síti plynovodů obousměrnou kapacitu.

30 Zadruhé Bulharská republika tvrdí, že výklad provedený Komisí je neslučitelný se systematikou ustanovení uvedeného nařízení. Výklad pojmu „maximální kapacita“, který Komise provedla v tom smyslu, že zahrnuje virtuální přepravní kapacitu, se odchyluje od definice pojmů „přeprava“,

„kapacita“, „řízení překročení kapacity“, „nominace“, „technická kapacita“, „dostupná kapacita“, „smluvní překročení kapacity“ a „fyzické překročení kapacity“ uvedených v čl. 2 odst. 1 téhož nařízení, které se všechny týkají fyzické kapacity plynovodu.

31 Zatřetí Bulharská republika tvrdí, že historický výklad nařízení č. 715/2009 vede k témuž závěru. Na jedné straně ani přípravné práce na nařízení č. 1775/2005, ani přípravné práce na nařízení č. 715/2009 neobsahují náznaky podporující výklad provedený Komisí ve prospěch povinnosti poskytovat virtuální kapacitu v opačném směru.

32 Na druhé straně Bulharská republika tvrdí, že články 6 a 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 994/2010 ze dne 20. října 2010 o opatřeních na zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu a o zrušení směrnice Rady 2004/67/ES (Úř. věst. L 295, s. 1) ukládají členským státům povinnost co nejdříve a nejpozději do 3. prosince 2013 zprovoznit obousměrnou fyzickou kapacitu ve všech přeshraničních propojeních mezi členskými státy. Takže pokud by unijní zákonodárce chtěl uložit podobnou povinnost prostřednictvím nařízení č. 715/2009, učinil by tak výslovně, jako když přijal články 6 a 7 nařízení č. 994/2010.

Závěry Soudního dvora

33 Komise na podporu žaloby tvrdí, že čl. 14 odst. 1 a čl. 16 odst. 1 a 2 písm. b) uvedeného nařízení stanoví povinnost poskytovat virtuální kapacitu pro přepravu plynu v opačném směru. Je třeba ověřit, zda uvedená ustanovení takovou povinnost stanoví.

34 Je třeba konstatovat, že povinnost poskytovat virtuální kapacitu pro přepravu plynu v opačném směru výslovně nestanoví žádné z uvedených ustanovení.

35 Komise nicméně tvrdí, že taková povinnost z uvedených ustanovení implicitně vyplývá. V tomto ohledu je třeba připomenout judikaturu Soudního dvora, podle které, jak uvedl generální advokát v bodě 46 stanoviska, nelze totiž navzdory jasnému a přesnému znění ustanovení legislativního aktu Unie přistoupit k výkladu, který by směřoval k opravě uvedeného ustanovení, a takto rozšiřovat i s ním související povinnosti členských států (v tomto smyslu viz rozsudek Komise v. Spojené království, C-582/08, EU:C:2010:429, bod 51).

36 Zaprvé podle samotného znění čl. 14 odst. 1 nařízení č. 715/2009 provozovatelé přepravních soustav zajistí nediskriminační nabídku dlouhodobých i krátkodobých služeb všem uživatelům sítě a poskytují pevné i přerušitelné služby pro přístup třetích osob.

37 Z uvedeného ustanovení však nelze vyvodit povinnost poskytovat virtuální kapacitu pro přepravu plynu v opačném směru. Jak uvedl generální advokát v bodě 40 stanoviska, zejména povinnost provozovatele přepravní soustavy poskytovat pevné i přerušitelné služby plynoucí z uvedeného ustanovení neznamená, že musí poskytovat všechny druhy přerušitelných služeb a konkrétně virtuální kapacitu v opačném směru. Mimoto povinnost nediskriminace stanovená v čl. 14 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení provozovatelům neukládá povinnost poskytovat nové služby, ale povinnost zdržet se při poskytování stávajících služeb jakékoli diskriminace.

38 Zadruhé čl. 16 odst. 1 nařízení č. 715/2009 stanoví, že účastníkům trhu je dána k dispozici maximální kapacita ve všech významných bodech uvedených v čl. 18 odst. 3, s přihlédnutím k integritě soustavy a účinnosti provozu sítě.

39 V tomto ohledu je pojem „kapacita“ definován v čl. 2 odst. 1 bodě 3 uvedeného nařízení jako „maximální průtok vyjádřený v běžných metrech krychlových za jednotku času nebo v jednotkách energie za jednotku času, na který má uživatel sítě na základě přepravní smlouvy právo“.

40 Pojem „přeprava“ je definován v čl. 2 odst. 1, bodě 1 téhož nařízení jako „přeprava zemního plynu sítí, tvořenou zejména vysokotlakými plynovody, nikoli těžební plynovodní sítí, ani částmi vysokotlakých plynovodů používaných především v rámci místní distribuce zemního plynu, pro jeho dopravu k zákazníkům, ale nikoli pro dodávku“.

41 S ohledem na uvedené definice se pojem „kapacita“ ve smyslu čl. 16 odst. 1 nařízení č. 715/2009 označuje fyzickou kapacitu plynovodní sítě. Mimoto z žádného z ustanovení nařízení č. 715/2009, ve kterých je použit pojem „kapacita“, nevyplývá, že by tento pojem mohl zahrnovat virtuální přepravní služby.

42 Proto se pojem „maximální kapacita“ uvedený v 16 odst. 1 nařízení č. 715/2009 týká pouze fyzické kapacity plynovodní sítě, s vyloučením případné virtuální kapacity poskytované provozovatelem přepravní soustavy, jak uvedla Bulharská republika, jakož i generální advokát v bodě 34 svého stanoviska.

43 Tento výklad není v rozporu s povinností uloženou provozovatelům přepravní soustavy v čl. 16 odst. 1 uvedeného nařízení „přihlédn[out] k integritě soustavy a účinnosti provozu sítě“, když dávají účastníkům trhu k dispozici maximální kapacitu. Jak uvedl generální advokát v bodě 41 svého stanoviska, tato povinnost přihlédnout k účinnosti provozu sítě ve skutečnosti představuje omezení povinnosti poskytnout maximální kapacitu sítě, a nikoli její rozšíření.

44 Kromě toho je tento výklad rovněž potvrzen další povinností, stanovenou v čl. 16 odst. 1 téhož nařízení, „přihlédn[out] k integritě soustavy“.

45 Pojem „integrita soustavy“ je definován v čl. 2 odst. 1 bodě 9 nařízení č. 715/2009 jako „takový stav přepravní soustavy včetně nezbytných přepravních zařízení, ve kterém tlak a jakost zemního plynu zůstává v rozmezí minimálních a maximálních limitů stanovených provozovatelem přepravní soustavy, takže přeprava zemního plynu je po technické stránce zaručena“.

46 Jak přitom vyplývá z bodů 20 a 23 tohoto rozsudku, nabídka virtuální kapacity pro přepravu plynu vyplývá z mechanismu kompenzace poptávky, která neznamená fyzické použití přepravní soustavy, a která tedy nemůže ohrozit integritu soustavy ve smyslu uvedeného ustanovení.

47 Z toho důvodu se povinnost „přihlédn[out] k integritě soustavy“ stanovená v čl. 16 odst. 1 nařízení č. 715/2009 vztahuje rovněž na fyzickou kapacitu plynovodů. Tato povinnost tedy provozovateli přepravní soustavy neukládá poskytovat případnou virtuální kapacitu.

48 Z výše uvedeného vyplývá, že čl. 16 odst. 1 uvedeného nařízení se vztahuje výhradně na fyzickou kapacitu plynovodu, takže z uvedeného ustanovení nelze vyvodit povinnost poskytovat virtuální kapacitu pro přepravu plynu v opačném směru.

49 Zatřetí podle čl. 16 odst. 2 písm. b) uvedeného nařízení provozovatel přepravní soustavy zavede a zveřejní nediskriminační a transparentní mechanismy přidělování kapacity, které jsou slučitelné s tržními mechanismy včetně krátkodobých trhů a obchodovacích středisek a zároveň jsou pružné a schopné se přizpůsobit podmínkám vyvíjejícího se trhu.

50 V tomto ohledu je třeba uvést, že toto ustanovení upravuje mechanismy přidělování kapacity poskytnuté účastníkům trhu provozovateli přepravních soustav podle čl. 16 odst. 1 nařízení č. 715/2009. Tudíž čl. 16 odst. 2 písm. b) uvedeného nařízení nelze vykládat v tom smyslu, že ukládá povinnost poskytovat kapacitu nad rámec povinnosti stanovené v čl. 16 odst. 1 uvedeného nařízení. Jelikož bylo v bodě 48 tohoto rozsudku prokázáno, že čl. 16 odst. 1 téhož nařízení neukládá provozovatelům přepravní soustavy povinnost poskytovat účastníkům trhu virtuální kapacitu pro přepravu plynu v opačném směru, nelze čl. 16 odst. 2 písm. b) vykládat v tom smyslu, že takovou povinnost stanoví.

51 Tento výklad znění a systematiky ustanovení čl. 14 odst. 1 a čl. 16 odst. 1 a 2 písm. b) nařízení č. 715/2009 je potvrzen přípravnými pracemi na nařízení č. 1775/2005 a č. 715/2009. Jak uvedl generální advokát v bodě 42 svého stanoviska, uvedené přípravné práce nezmiňují existenci takové povinnosti poskytovat virtuální kapacitu pro přepravu plynu. Z výše uvedeného vyplývá, že takovou povinnost nelze vyvodit ani z cílů nařízení č. 1775/2005, nebo z cílů nařízení č. 715/2009.

52 Z výše uvedeného vyplývá, že ustanovení čl. 14 odst. 1 a čl. 16 odst. 1 a 2 písm. b) nařízení č. 715/2009 nestanoví povinnost poskytovat virtuální kapacitu pro přepravu plynu v opačném směru.

53 Proto je třeba zamítnout žalobu podanou Komisí.

K nákladům řízení

54 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Bulharská republika požadovala náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedené náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.